

LES CHORISTES

"Τα παιδιά της χορωδίας"

Στο πλαίσιο των διαπροσωπικών δυναμικών που αναπτύσσονται στο σχολείο μας, μεταξύ των μαθητών και των συμμαθητών τους, καθώς και μεταξύ των μαθητών/τριών και των εκπαιδευτικών, οι δύο τάξεις του σχολείου μας είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν τη γαλλική ταινία "LES CHORISTES," σε σκηνοθεσία του CHRISTOPHE BARRATIER. Σκοπός της δράσης αυτής ήταν η επίτευξη ενός εποικοδομητικού διαλόγου που θα προκύψει από τις σκέψεις και τους προβληματισμούς των μαθητών/τριών μας μετά την προβολή της ταινίας, συμβάλλοντας στην ανάπτυξη προτάσεων και στον προβληματισμό γύρω από τις σχέσεις στην κοινότητα του σχολείου.

Βρισκόμαστε στη Γαλλική επαρχία, και συγκεκριμένα, στο Fond de l' Etang στο 1948 μετά τον Παγκόσμιο Πόλεμο σε ένα σχολείο για τα ατίθασα και ορφανά αγόρια. Διευθυντής είναι ο αυστηρός κύριος Ρασίν, μότο του οποίου είναι το "Δράση - Αντίδραση", ότι δηλαδή κάθε αταξία θα ακολουθεί μια σκληρή τιμωρία. Φυσικά, η απειλή δεν έχει κανένα απολύτως αποτέλεσμα στους μικρούς μαθητές. Σε αυτή την ιδρυματική μονάδα, καλωσορίζεται ένας νέος επόπτης, που αναλαμβάνει τον ρόλο του αντικαθιστώντας τον προηγούμενο που παραιτήθηκε λόγω της κακής συμπεριφοράς των παιδιών. Τα παιδιά σε αυτήν την εκπαιδευτική δομή εμφανίζουν έντονα

ανεξέλεγκτη συμπεριφορά και προκαλούν ανησυχία. Η άφιξη του δασκάλου και μουσικού Ματιέ, το 1949, θα ανατρέψει τα πάντα στο σχολείο. Ο ευγενικός δάσκαλος βλέπει σε κάθε παιδί ένα σύνολο άπειρων δυνατοτήτων, σε αντίθεση με το διευθυντή του σχολείου όπου παρά τις αντιρρήσεις του, οργανώνει μια

χορωδία και μέσα από τη μουσική προσπαθεί να αναμορφώσει τις ψυχές των ατίθασων μαθητών.

Ο επικεφαλής της εκπαιδευτικής δομής εμφανίζει επίσης αποκλίνουσα συμπεριφορά, εφαρμόζοντας αυστηρές τιμωρίες στα παιδιά, είτε με σωματική βία είτε με το να τα απομονώνει σε σκοτεινούς χώρους χωρίς φως για εκτεταμένα χρονικά διαστήματα. Συμπεριφορά που ο νέος επόπτης δεν συμφωνεί.

Παρά την αντίθεση του διευθυντή, ο νέος επόπτης εγκαινιάζει ένα χορωδιακό σχήμα. Το παραδοσιακά δυσκίνητο σχολείο αντιμετωπίζει μια ευχάριστη μεταμόρφωση, καθώς η συμμετοχή των παιδιών στη χορωδία τους προσφέρει γαλήνη και χαρά. Η μουσική γεμίζει τους διαδρόμους του σχολείου, ενώ τα τραγούδια και ο ενθουσιασμός καταπολεμούν την προηγούμενη ατμόσφαιρα αντιζηλίας μεταξύ των εκπαιδευτικών και γεμίζει το σχολείο με χαμόγελα.

Σε πολύ σύντομο χρονικό διάστημα, ο επόπτης ανακαλύπτει ένα ιδιαίτερα ταλαντούχο παιδί με μια αγγελική φωνή. Στην αρχή έχει παραβατική και ατίθαση συμπεριφορά, όμως με την υπομονή και την αφοσίωση του Ματιέ ο μαθητής αλλάζει. Αποφασίζει λοιπόν να το υποστηρίξει στην ανάπτυξη του ταλέντου του και πείθει τη μητέρα του να το εγγράψει σε μια μουσική ακαδημία. Στο τέλος, ανακαλύπτουμε πως αυτό το παιδί, που ονομάζεται Pierre Morhange, εξελίχθηκε σε έναν διάσημο μουσικό και διευθυντή ορχήστρας.

Η ήρεμη ατμόσφαιρα στο σχολείο διαταράσσεται με την άφιξη ενός νέου μαθητή με εξαιρετικά παραβατική συμπεριφορά. Μετά από λίγο, η κοινότητα βρίσκεται αντιμέτωπη με το κλοπή των χρημάτων του διευθυντή, και χωρίς επαρκή έρευνα, ο διευθυντής αδικαιολόγητα κατηγορεί τον νέο μαθητή, παραπέμποντάς τον στην αστυνομία χωρίς αποδείξεις.

Σε αντίπαλο πνεύμα, το παραβατικό παιδί, αντιμετωπίζοντας άδικη κατηγορία, αποφασίζει να πάρει τη δικαιοσύνη στα χέρια του. Βάζει φωτιά στο σχολείο, εκδηλώνοντας την

αγανάκτησή του. Ο διευθυντής, εκνευρισμένος και χωρίς δικαιολογίες, απομακρύνει τον επόπτη, αντιμετωπίζοντάς τον ως εχθρό και αρνούμενος τους αποχαιρετισμούς από τα παιδιά που τον συμπαθούσαν.

Τέλος, κατά την αποχώρησή του από το σχολείο, ο επόπτης συναντά στα κάγκελα του κτιρίου τον μικρό Πεπίνο, έναν ορφανό μαθητή που κάθε Σάββατο περιμένει άνευ χρηστικότητας την άφιξη των γονιών του. Ο μικρός, με μάτια γεμάτα ελπίδα, παρακαλεί τον επόπτη να τον πάρει μαζί του. Ο επόπτης, κατανοώντας την ανάγκη του μικρού Πεπίνο, δέχεται και έτσι ξεκινά μια νέα ζωή μαζί του, δημιουργώντας ένα δεσμό οικογενειακής ενότητας.

Γνώμες και συναισθήματα

Τα μηνύματα της ταινίας μέσα από τα μάτια των παιδιών του σχολείου μας

- ♪ Το μήνυμα που ήθελε να μας περάσει η ταινία είναι ότι δεν πρέπει να συμπεριφερόμαστε βίαια στα παιδιά αλλά με το μαλακό. Επίσης δεν πρέπει να χτυπάμε λεκτικά στις καρδιές των παιδιών όπως και πρέπει να είμαστε ήρεμοι και να συζητάμε με τα παιδιά τα προβλήματα τους.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε η ταινία είναι ότι είχε ωραία μουσική.
- ♪ Στο τέλος μου άρεσε η ταινία γιατί τα παιδιά άλλαξαν συμπεριφορά και πιστεύω ότι αν ο κύριος αυτός είχε έρθει ποιο μπροστά, τα παιδιά θα είχαν ακόμα καλύτερη συμπεριφορά.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε η ταινία είναι ότι η βία δεν είναι λύση και ότι η μουσική είναι ηρεμία.
- ♪ Πριν έρθει ο δάσκαλος μουσικής το σχολείο ήταν μουντό και υπήρχε βία. Όταν ήρθε και μετά, τα παιδιά μαγεύτηκαν από τη μουσική και σταμάτησαν να κάνουν ανοησίες και ότι τους έρθει στο μυαλό. Το μήνυμα που μου πέρασε είναι ότι η βία δεν είναι η λύση για όλα. Για παράδειγμα ο διευθυντής το μόνο που έκανε ήταν η βία.
- ♪ Τα συναισθήματα μου κατά τη διάρκεια της ταινίας ήταν θυμός, στεναχώρια και στο τέλος χαρά και έκπληξη. Μου άρεσε που τα παιδιά τραγούδησαν για να αποχαιρετήσουν τον δάσκαλο τους παρόλο που ο διευθυντής τους το απαγόρευσε.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε αυτή η ταινία είναι ότι η βία δεν είναι η λύση στα προβλήματα. Τα συναισθήματα που μου προκάλεσε είναι συγκίνηση γιατί με τον τρόπο που χαϊρέτησαν τον κύριο τους δείχνει ότι τον αγάπησαν πολύ και τα τον θυμούνται για πάντα και δεν θα τον ξεχάσουν ποτέ.
- ♪ Ο δάσκαλος αλλάζει τη ζωή των παιδιών από θλιβερή σε χαρούμενη χάρη της χορωδίας που ο τυραννικός διευθυντής δεν ήθελε. Το δίδαγμα της ταινίας είναι ότι η βία δεν είναι λύση.
- ♪ Εμένα μου άρεσε πολύ που ο καινούριος δάσκαλος είχε υπομονή και επιμονή και έμαθε στα παιδιά την χορωδία παρόλο που ο διευθυντής απεχθανόταν την μουσική. Το θετικό μήνυμα που μου πέρασε ήταν ότι δεν είναι λύση η βία.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε αυτή η ταινία είναι πως η αλλαγή συμπεριφοράς δεν γίνεται με τη κακοποίηση των παιδιών.

- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε αυτή η ταινία είναι ότι η βία δεν είναι η λύση και ότι από ένα σχολείο θλιβερό και σκοτεινό, με τη μουσική που έφερε ο νέος δάσκαλος και τη διαφορετική συμπεριφορά του το μετέτρεψε σε ένα σχολείο λαμπερό και χαρούμενο.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε αυτή η ταινία είναι ως η βία δεν είναι ο σωστός τρόπος για να λύνεις τα προβλήματα σου. Επίσης ότι τα παιδιά άλλαξαν συμπεριφορά μαζί με αυτόν τον επιστάτη ο οποίος έφτιαξε μια χορωδία.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε η ταινία είναι ότι τα προβλήματα μας δεν τα λύνουμε με τη βία, αλλά με τον διάλογο. Επίσης τα συναισθήματα μου είναι θυμός, φόβος, στεναχώρια και η κακομεταχείριση από μερικούς δασκάλους όπως τον διευθυντή.
- ♪ Μου άρεσε όλη η ταινία αλλά τα συναισθήματα που μου προκάλεσε είναι θυμός, χαρά, συγκίνηση και έκπληξη στο τέλος. Επίσης το μήνυμα που μου ήρθε στο μυαλό είναι πως πρώτα πρέπει να βρεις αποδείξεις πριν κατηγορήσεις ένα άτομο.
- ♪ Θεωρώ πως το μήνυμα που μου πέρασε η ταινία είναι ότι η βία δεν είναι ποτέ η λύση.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε η ταινία είναι ότι η βία δεν είναι λύση ούτε η κακομεταχείριση. Μου πέρασε την αλλαγή συμπεριφοράς των παιδιών από την αρχή ως το τέλος με τη βοήθεια της μουσικής.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε η ταινία είναι ότι η βία δεν κάνει καλύτερο έναν άνθρωπο, αντιθέτως τον πονάει και τον θυμώνει. Όμως άμα δώσεις σε κάποιον για ακόμη ευκαιρία και του περάσεις ευχάριστα συναισθήματα θα τα πάρεις και πίσω.
- ♪ Το μήνυμα που μου πέρασε αυτή η ταινία είναι ότι όταν ήρθε ο καινούριος δάσκαλος και μετέτρεψε ένα σκοτεινό σχολείο σε φωτεινό με τη μουσική που αντίθετα ο διευθυντής δεν την ήθελε και έτσι έγινε ένα σχολείο διασκεδαστικό και χαρούμενο.

Υπεύθυνος εκπαιδευτικός
Παράσχου Γεώργιος ΠΕ79